

Baggrunden for den her foreslåede generelle udvidelse af lovens område er, at der især på produktionsområdet har vist sig et stigende behov for regulerende bestemmelser om fiskevarerers anvendelse til andre formål end til konsum. Dette gælder eksempelvis for fremstilling af fiskemel, dyrefoder og foderblandinger til fisk, og til hvis fremstilling der benyttes fiskevarer. Hertil kommer, at det med henblik på en sikring af konsumvarernes kvalitetsmæssige og hygiejniske beskaffenhed kan være nødvendigt at give forskrifter om mærkning og opbevaring m. v. af fiskevarer, som ikke er bestemt til menneskeføde, for herigennem at undgå en uheldig sammenblanding af de to varekategorier.

Endelig bemærkes, at man ved forslaget § 1, stk. 2 har bevaret bestemmelsen i gældende lovs § 1, stk. 5, der sikrer, at eventuelle strengere bestemmelser i levnedsmiddelloven eller i henhold til kommunale sundhedsvedtægter kommer til anvendelse på det pågældende forhold.

Til § 2.

Der er i bestemmelsen kun medtaget sådanne definitioner, som man på grundlag af hidtidige erfaringer har anset det for vigtigt at få med i loven, idet en udtømmende opstilling af definitioner på forhånd må betragtes som en umulig opgave, når henses til den hastige vækst, som ikke mindst i de senere år har fundet sted inden for produktudviklingen.

Definitionen af fisk i stk. 1 indeholder den ændring i forhold til KL § 1, stk. 2, at man har udeladt ordene „andre saltvands- og ferskvandsdyr“. Baggrunden herfor er især, at saltvandsdyr, som f. eks. hvaler og sæler er uden reel betydning for denne lov. Endvidere er „skaldyr“ erstattet af det terminologisk mere korrekte „bløddyr“.

Af de i forslaget stk. 2 nævnte undtagelser fra lovens område er angivelsen af varerne „margarineprodukter og levertranvarer“ noget nyt, men betegner ikke i realiteten nogen ændring i forhold til hidtidig praksis. I øvrigt forudsættes, at fiskeriministeren vil undtage sådanne råvarer, der har mistet deres oprindelige karakter af fiskevarer, f. eks. raffinerede fiskeolier eller garvede fiskeskind.

Definitionen af ferske fiskevarer i stk. 4 er medtaget for bl. a. at dække de tilfælde, hvor fersk fisk ikke har været genstand for anden tilvirkning end f. eks. filetering. Fersk fiskefilet vil nemlig ikke kunne betegnes som fersk fisk efter stk. 3, fordi der har fundet en tilvirkning sted, og er derfor efter stk. 2 at betragte som fiskevare.

Ved definitionen i stk. 5 af fiskekonserves, som erstatter definitionen i KL § 29 af hel- og halv-

konserves, har man benyttet varernes tilsigtede bakteriologiske standard som definitionsgrundlag uden at angive konkrete holdbarhedskriterier. Varegruppen præserveret fisk i KL § 29, stk. 3, der fremtræder som en betegnelse for halvkonserves pakket i anden emballage end detailemballage, er ikke medtaget i forslaget, da definitionen har vist sig uden særlig betydning i praksis.

I medfør af KL § 42 er der udfærdiget bekendtgørelser for fremstilling af hel- og halvkonserves samt af letkonserverede fiskevarer. Opdelingen af fiskekonserves i 3 kategorier skal især ses på baggrund af den tekniske udvikling, der har ført til en stærk differentiering, såvel hvad produktionsmetoder angår som med hensyn til emballagen. Ikke mindst det sidste kan der være grund til at tillægge særlig opmærksomhed, hvor det drejer sig om letkonserverede fiskevarer, idet det vel må erkendes, at de mange nye emballageformer frembyder store fordele af praktisk art inden for varedistribueringen, men samtidig har de færdigemballerede varer rejst ikke uvæsentlige problemer af både kvalitets- og sundhedsmæssig art. Dette hænger sammen med, at det netop på grund af emballagen kan være vanskeligt såvel for de handlende som for forbrugerne at erkende eventuelle mangler ved varen. Det kan derfor både af sundhedsmæssige og af kvalitetsmæssige grunde blive nødvendigt at udfærdige særlige forskrifter for forhandlingen af de færdigemballerede varer, f. eks. med hensyn til opbevaringstemperatur, eller i visse tilfælde at kræve, at en sådan vare kun må forhandles som en frysevare.

I stk. 6 er som en ny bestemmelse medtaget en definition af foderfisk som betegnelse for fisk, der ikke skal anvendes til, eller som ikke er egnet til konsumformål. Det har i fiskerikommissionen været drøftet, hvorvidt man i stedet for skulle anvende udtrykket „industrifisk“, som har været den i de senere år hyppigst anvendte betegnelse for fisk, der ikke benyttes til konsumformål. Da „industrifisk“ imidlertid rent sprogligt set kan forekomme noget misvisende, har man foretrukket „foderfisk“ som en bedre dækkende betegnelse.

Kap. 2.

Kvalitetskrav m. v.

A. Fisk og fiskevarer af dårlig beskaffenhed.

Til § 3.

Ligesom det er tilfældet med KL § 3, finder bestemmelsen kun anvendelse på fisk og fiskevarer